

Det ærede Medlem mente, at Beskyttelsen fremkaldte Aktieselskaber og ødelagde Haandværket. Men ser man hen til, hvorledes Forholdene ere i det frihandlende England, er der ingenlunde forholdsvis færre Aktieselskaber der; der er tværtimod forholdsvis flere Aktieselskaber og forholdsvis stærkere Aktieselskaber end i Danmark, de have en langt stærkere Stilling over for Haandværk og den lille Industri end her. Det ærede Medlem sagde dernæst, at Beskyttelsen gik i Fabrikanternes Lomme. Det tror jeg dog ikke er rigtigt. Jeg ved nok, at det er blevet sagt fra forskellige Sider, at naar min gode Ven og Kollega i Folketinget, Hr. Sigvald Olsen, der er Tobaksfabrikant, talte om Tobaksfabrikationen under Toldlovbehandlingen der, og jeg, der er Tobakshandler, her i Landstinget har talt om samme Fabrikation, havde vi maaske talt i vor egen Interesse. Jeg skal dertil sige, at for mit Vedkommende kan der ikke være Tale om sligt, thi det er ligegyldigt, om den handlende faar sine Cigarer fra Hamborg, Holland eller fra en Fabrik her i Kjøbenhavn. Jeg tror ikke, at det er rigtigt for Tobaksfabrikationens Vedkommende, at Beskyttelsen gaar i Tobaksfabrikanternes Lommer. Jeg tror, at de foreliggende Oplysninger tilstrækkelig vise, at den Beskyttelse, som Tobaksfabrikationen nyder her i Landet, staar i ret god Overensstemmelse med den højere Arbejds løn, der betales her end f. Eks. i Holland. Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at hvis det var rigtigt, hvad det ærede Medlem mente, at Beskyttelsen gik i Fabrikanternes Lommer, vilde jo baade den Samfundsklasse, hvortil det ærede Medlem nærmest hører, og den, hvortil jeg nærmest hører, nemlig Landbruget og Arbejderne, have et godt Middel til at lade Beskyttelsen gaa i deres egen Lomme. Vi kunne jo benytte det kooperative System og selv oprette Fabrikker; derom behøve vi hverken at spørge Lovgivningsmagten eller nogen som helst anden. Er Forholdet dette, at Fabrikterne tjene saa overordentlig meget ved Beskyttelsen, saa vilde fornuftige Mennesker sige: Den Fortjeneste skulle de ikke længer have, lad os tage den i vore egne Lommer, saa ere vi ude over den Kalamitet.

Det ærede Medlem udtalte ved 1ste Behandling, at jeg var en voldsom Beskyttelsesmand. Det er en ganske betydelig Fejltagelse. Det er jeg ikke. Men jeg ønsker et korrekt og uhildet Syn paa dette overordentlig vigtige, sociale og national-økonomiske Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at dette korrekte og uhildede Syn er til Stede

i Almindelighed. Man skal vogte sig i lige høj Grad for at stille sig for yderliggaaende til den ene eller anden Side; yderliggaaende skal man ikke være. Jeg udtalte ved 1ste Behandling, at der, saa vidt jeg kan skønne, ikke kan være Tale om, at man fornuftigvis kan sige, at jeg er Frihandelsmand eller Beskyttelsesmand, men man kan sige, at jeg vil Beskyttelse her i Landet; det kunne vi ganske sikkert ikke undvære. Derfor tror jeg, at en god Borgers Standpunkt maa være det, at man undersøger Forholdene paa bedst mulig Maade og ser at finde ud af, hvilke Industrier der trænge til Beskyttelse, og hvor stor den skal være. Lad os ikke være for haarde enten i Retning af Protektionisme eller i Retning af Frihandel. I øvrigt kan jeg i et og alt henholde mig til mine Udtalelser ved 1ste Behandling. Jeg udtalte den Gang, at mit, det vil altsaa sige, Socialdemokratiets Standpunkt over for det her foreliggende Spørgsmaal er, at vi maa se at komme bort fra Tolden som et Skatteobjekt og kun bevare den Told, der er nødvendig for den danske Industris Trivsel; dernæst at vi gennem Toldreformen skulle søge at skabe saadanne Samfundsforhold, at vi faa billigere Forbrugsvarer samtidig med, at Adgangen til Erhverv saa vidt mulig lettes; og endelig at vi skulle tage Skatten der, hvor Skatteevnen er. Af de Ændringsforslag, der ere foreslaaede af det ærede Udvalgsflertal, er det ganske aabenbart, at dette i alt væsentligt er gaaet i stik modsat Retning af det, jeg nu omtalte, og navnlig gælder det da med Hensyn til Finanstold, Luksustold og Beskatningsprincippet. Det ærede Medlem er gaaet meget vidt i Retning af at benævne almindelige Forbrugsvarer som Luksus. Det vil endogsaa lægge Told paa de allertarveligste og nødvendigste Forbrugsvarer. Saaledes har det ærede Udvalg, der repræsenterer Flertallet i dette Ting, fjernet sig yderligere fra Socialdemokratiets principielle Standpunkt, og af dette Forhold maa vi Socialdemokrater, antager jeg, lade vor Afstemning her ved denne Sag være afhængig.

Madsen-Mygdal: Da jeg i Gaar havde Lejlighed til at udtale mig ret udførlig, skal jeg i Dag indskrænke mig til nogle faa korte Bemærkninger som et nødvendigt Tilsvær til de Bemærkninger, der bleve fremsatte her i Gaar fra forskellige ærede Medlemmers Side, over for hvad jeg har sagt. Det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Holger Petersen) anbefalede saa-